

[Behnke]

der skal ændres; det er vi meget enige i. Vi kan ikke lade være med, og det er måske så til hr. Jes Lunde, at stille spørgsmålet, hvorfor man altid hellere først vil lade det offentlige forsøge sig med nogle projekter. Hvorfor er det altid skatteyderne, der skal holde for, hver gang man får nye, gode ideer, hvorfor er det naboen, der skal betale, når man selv får en god idé, hvorfor kan det ikke lige så godt være private erhvervsvirksomheder, der får muligheden for at udbyde de nye og spændende serviceydelser, som selvfølgelig også i 1990'erne vil være fristende for store dele af befolkningen?

At man udnævner noget til at være en samfundsopgave er i visse situationer ganske rimeligt, men langt de fleste af de ting, der står på vores finanslov, er altså opgaver, som udmærket kunne foregå uden for offentlig regi. Vi ønsker et egentligt brud med det, man kalder den socialdemokratiske samfundsmodel, og vi er lidt skuffede over, at borgerlige regeringer nu i 7 år ikke mere drastisk har turdet stille sig op og kræve et brud med denne samfundsmodel. Det at give tilskud til tingene er og bliver initiativdræbende.

Hvorfor er et område som kultursektoren en hellig ko for regeringen? Hvorfor er ulandene, flytninge og faktisk mange flere af udgifterne på finansloven egentlig hellige køer for regeringen? Vi bliver tit klandret for, at vi ikke vil være med til at spare på sundhedsområdet og ældreområdet, men sammenlignet med de mange områder, regeringen har som hellige køer, er det efter vor mening meget rimelige krav, at det ikke er de ældre og de syge, der først skal stå for skud.

Det, at man i dag via finansloven giver en lang række statssubsidier f.eks. til vores kultursektor, betyder jo rent faktisk, at man forhindrer driftige erhvervsfolk i at komme i en konkurrencesituation. Ingen kan konkurrere med en kulturinstitution, der er på finansloven. Hvordan skulle man nogen sinde være i stand til at fremkomme med tilsvarende provenuer, som der kan hentes på finansloven?

Derfor må regeringen altså også være indstillet på, at skal de her forhandlinger resultere i noget konstruktivt, må den også være parat til at slagte nogle af sine hellige køer.

Jeg diskuterede vort danske tilskudssyndrom med en række amerikanske politikere og økonomer under et ophold denne sommer, og sam-

stemmende tilkendegav de – og det var folk fra staterne Georgias og Floridas økonomiske ledelse – at de selvfølgelig også i USA har masser af interessegrupper, der råber og skriger efter højere og flere tilskud, men, som de forklarede, for hver én, der derovre forlanger mere i støtte, er der mindst tusind skatteydere, som siger nej til højere skatter, og den politiker derovre, der ønsker at blive genvalgt, er ikke i tvivl om, hvem man skal lytte til.

Tænk, en stat som Georgia, der har omkring 7 millioner indbyggere, har igennem de sidste 15 år været i stand til at fastholde samme skattetryk. Havde det dog bare været tilfældet her i Danmark, så var mangt og meget nået!

Det, vi efter Fremskridtspartiets mening mangler i Danmark, er, at når vi når frem til den 14. december og der ikke ligger en fornuftig finanslov på bordet, så slipper et par millioner skatteydere julehandelen og stiller sig op her nede på Christiansborg Slotsplads og udråber et trefoldigt nej, nej, nej, hvis man går hen og vedtager en finanslov, som betyder højere skattetryk. Vi håber ikke, at det bliver tilfældet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Behnke havde et enkelt spørgsmål til mig, han spurgte, om det var SF's holdning, at det altid skulle være det offentlige, der skulle stå for alt. Det er nemt at svare på, svaret er nej.

De områder, jeg nævnte, hvor jeg syntes at det var vigtigt at øge det offentlige muligheder for at gå ind, er områder, hvor det private erhvervsliv ikke magter opgaverne.

Lad mig tage et konkret eksempel, sådan noget som iværksættercentre. Vi vil gerne have, at kommunerne får lov til at opføre nogle bygninger, leje nogle standardmaskiner og etablere en administration, og så kan iværksætterne leje sig ind på de faciliteter.

Det gør, at de slipper for at skulle ud med de store kapitaludgifter i startfasen af en virksomhed, hvor de ikke har de store penge at rutte med, og det gør, at de får en ordentlig administration, i stedet for at de skal sidde og nusse med det på kanten af køkkenbordet og gå ned og hjem, som så mange iværksættere desværre gør.

Hvis det nu var sådan, at Industrirådet påtog sig at løse den opgave og sagde: Vi vil gerne etablere de dér iværksættercentre, så for min